

REGLUGERÐ

um gatnagerðargjöld í Breiðdalshreppi S.-Múlasýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd Breiðdalshrepps er heimilt að leggja gatnagerðargjöld á lóðir og byggingar í Breiðdalshreppi eftir því sem segir nánar í samþykkt þessari.

2. gr.

Gatnagerðargjald vegna undirbyggingar, varanlegs slitlags og gangstéttar, B-gjald, skal lóðarhafi greiða þegar lagningu slitlags er lokið. Gjaldið skal miða við rúmmetra húss, miða skal við utanmál húsa og lofthæð 2,70 m á íbúðarhúsum en 3,30 m í atvinnuhúsnæði, nema uppdráttur sýni minna.

3. gr.

Gjaldið skal nema ákveðnum hundraðshluta byggingarkostnaðar á m³ eins og hann er talinn á hverjum tíma af Hagstofu Íslands svo sem hér segir:

Einbýlishús	5,0%
Fjölbýlishús, tvíbýlishús og raðhús	3,5%
Verslanir og skrifstofuhúsnæði	5,0%
Iðnaðarhús, vörugæmslur og atvinnuhúsnæði	3,5%
Opinberar byggingar	5,0%
Gripahús	2,0%
Bifreiðageymslur á einbýlishúsalóðum	2,5%
Annað húsnæði	4,0%

Gjald af íbúðarhúsnæði skal aldrei vera lægra en sem svarar af 250 m³. Auk þessa gjalds skulu lóðarhafar greiða í gatnagerðargjald kr. 20.00 af hverjum fermetra lóðar. Bifreiðastæði greiða húseigendur sjálfir.

4. gr.

Gjöld samkvæmt 3. grein skulu breytast til samræmis við breytingar á byggingarvísitölu gefinni út af Hagstofu Íslands.

5. gr.

Gatnagerðargjald samkvæmt 3. gr. greiðist þannig: 20% greiðist þegar lagningu bundins slitlags er lokið. Eftirstöðvar greiðast með skuldabréfi með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 4 árum. Gjaldldagi afborgana er 1. júlí. Vextir og verðtrygging skal vera samkvæmt kjörum Byggðasjóðs í samræmi við kjör þau er hann veitir lán til varanlegrar gatnagerðar. Lokágreiðslu skal þó ekki innheimta fyrr en endanlega hefur verið gengið frá viðkomandi götu.

6. gr.

Heimilt er að veita staðgreiðsluafslátt allt að 10% eftir ákvörðun hreppsnefndar á hverjum tíma.

7. gr.

Skuldabréfin sem gefin kunna að vera út vegna gatnagerðargjalda skulu vera með veði í fasteign þeirri sem gjöldin eru lögð á og tekur það einnig til váttryggingarfjár eignarinnar.

8. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að veita afslátt eða fella niður gatnagerðargjöld af fasteignum þeirra eigenda, sem náð hafa 67 ára aldri, og þeirra, sem eiga við langvarandi sjúkdóma eða

örorku að stríða. Verði fasteign, sem afslátt hefur fengið eða niðurfellingu á gatnagerðargjaldi, seld eða á annan hátt skipt um eiganda skal hreppsnefnd heimilt að leggja á gjaldið eins og það var þegar álagning fór fram, með áorðnum vísitölubreytingum, enda sé kvöðinni þinglýst á viðkomandi fasteign.

Reglugerð þessi er samin og samþykkt af hreppsnefnd Breiðdalshrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 frá 16. maí 1974 um gatnagerðargjöld, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð frá 2. júlí 1975 um gatnagerðargjöld á Breiðdalsvík.

Félagsmálaráðuneytið, 15. júní 1984.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

7. júní 1984

REGLUGERÐ

Nr. 301

fyrir Vatnsveitu Breiðdalsvíkur, S.-Múlasýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd Breiðdalshrepps fer með stjórn vatnsveitunnar, sem er í eign sveitarsjóðs. Hún hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt og einnig til hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd felur byggingarnefnd að hafa umsjón með vatnsveitunni og gera tillögur til hreppsnefndar um úrbætur og framkvæmdir. Ráða skal sérstakan umsjónarmann til daglegs reksturs vatnsveitunnar.

3. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsæðar svo um kaupstaðinn, sem henta þykir, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði eða götu, er lóðir þeirra liggja að, enda sé húsið reist með samþykki byggingarnefndar. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja vatnsæðar á sinn kostnað.

4. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveituna, skal senda beiðni til umsjónarmanns, enda sé vatnið ætlað til heimilisþarfa. Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni. Vélar og önnur tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar. Einnig getur vatnsveitan fyrirskipað breytingar á eldri tækjum og vélum, ef nauðsyn krefur. Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægjanlegur. Ef sýnt þykir, að götuæðar þær, sem fyrir eru, geta eigi séð atvinnufyrirtækjum eða öðrum, sem óska eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, fyrir nægjanlegu vatni, er neytanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur, eftir úrskurði vatnsveitunnar. Vatnsveitan hefur eignarétt og viðhaldsskyldu á götuæðum enda þótt húseigendur hafi í upphafi að einhverju eða öllu leyti, borið þann kostnað, er af lögninni leiddi nema öðruvísi verði um samið. Vatnsveitan annast kaup og viðhald brunahana.